

אלו הן הממונים פ"ה שקלים

קרנ

ועד היכן מגיע חמימותיה: ווסרן. לעצור על כל
לחוטא שסומכין שימחול להם המקום ואינו כן א
מאוד. לשון חוט השערה: ונורא על כל סביביו.
תנחומין: אמר. להן זהו חסידכם בתמיה הרי בוע

תקלין חדתינ

[illegible]

לבא ומה ראית מעלה עשן לנגדי נומי
(מלקט הייתי עשבים אני וזקן א') פגע

האי דין כ"ף מקורר מיא והאי דין כ"ף אית ב"י
שרברובי ועד היכן שרברובותיה מטי' א"ר אליעזר
(אחא) ומת בנו בצמא אמר⁶ רבי חנינא מאן
דאמר רהמנא ותרין יתוורתין בני מעיין חילא מאריך
רוחיה וגבי ידיה א"ר אחא כתיב⁷ וסביביו נשערה
מאור מדקדק עמהן כחוט השערה א"ר יוסי (בר
אבין) לא ממעם הוא אלא מן מה דכתיב⁸ וגורא
הוא על כל סביביו מוראו על הקרובים יותר מן
הרחוקים רבי חגי בשם רבי שמואל בר נחמן
מעשה⁹ בחסדי אחד שהיה חופר בורות שיחין
ומערות לעוברים ושבים פעם אחת היתה בתו
עוברת להנשא ושפטה ולא והוון כל עמא עללין
לגבי בעון מנחמתיה ולא קיבל עלוי מתנחמא
לגבי פנחס בן יאיר לביה בעי מנחמתיה ולא
קיבל עלוי מתנחמא אמר לון דין הוא מנחמא אמרו
ליה רבי כך וכך היה עושה כך וכך אירע ליה אמרו
אפשר שהיה מכבד את בורא במים והוא מקפחו
במים מיד נפלה הברה בעיר ברא בתו ולא אותו
האישי מיד דאמרי בסוכתא איתעריא ואת דאמרי
מלאך ירד כדמות ר' פנחס בן יאיר והצילה: גבני
כרו: שהיה¹⁰ מכריז בבית המקדש¹¹ מה היה אמור
עמדי הכהנים לעבודה ולויים לדוכנן וישראל
למעמדו אגרפס המלך שמע קולו עד ח' פרסאות
וגתן לו מנותות הרבה: בן גבר על געילת שעים:
והיה¹² רב קומי דבית ר' שילא קרא גברא
אכרו כהוא¹³ אמר ליה אמור קרא תרגולא א"ל
התנינן על גבר אית ר' למימר בר תרגולא: ז'בן
בבי על הפקיע: (6) שהיה (מוזג) מוויג פתילות
(7) יוסי (אסי) עאל לכופרה בעון ממניא עלייהו
פרנסים ולא קיבלון מינהו (8) עאל ואמר קומיהון
בן בבי על הפקיע ומה אם זה שנתמנה על
הפתילות זכה להימנות עם גדולי הדור אתם שאתם
נתמנן על זיה נפשתי לכ"ח: כארזה על הצלצל:
כי אר דתנינ' (9) תמן (10) הניף הסגן בסודרין והקיש
בן ארזה על הצלצל: הוגרס בן לוי על השיר: (11) אמר (12)
הוגרס בן לוי שהיה מנעים את קולו בזמר וכשהיה
נועץ גדולה בתוך פיו היה מוציא כמה מיני זמרי
והיו כל אחיו הכהנים נוקרין לו בבית דאמרי:
בית (13) גרמו על מעשה לחם הפנים: בית גרמו היו
בקאיין כמעשה לחם הפנים וברדייתן ולא רצו
ללמד שלחו חכמים והביאו הפנים (14) ומאלכסנדראי
שהיו בקאיין כמעשה לחם הפנים וברדייתן ולא רצו
בקאיין בית (15) גרמו (16) והיו מסיקין מבפנים ורודין
מבחוץ ולא היתה מתעפשת ואלו היו מסיקין
מבפנים ורודין מבפנים והיתה מתעפשת כיון שדרעו
חכמים דברו אלא אמרו כל מה שברא הקב"ה
לכבודו ברא שנאמר (17) כל פעל ה' למענוהו שלחו
אחרים ולא רצו לבא עד שכללו לחם שכתן י"ב

מנה היו נוטלים ונתנו להם כ"ד ר' יהודה אומר
להן מפני מה שלא אתם רוצים ללמד אמרו להן כמ
עתיד ליחרב שלן ללמדו אחרים ועשו לפני ע"ז ש
שלא יצא ביד כהנים פת נקדה מעולים שלא יהו א
יות אבטינס על מעשה הקמורת: של בית אבטינס
ובמעלה העשן ולא רצו ללמד ^(ה) שלחו והביאו
בקיאין בפיתום הקמורת ובמעלה עשן לא היו ב
ועלה כמקל ופוסה יוורת ושל אלו היתה פוסה מיו
שברא הקב"ה לכבדו ברא שגמור ^(ו) כל הקרא
שפעל הקב"ה לא פעל אלא למענהו שגמור כל פ
לבא עד שכלו להן שכרן י"ב מנה היו נוטלין וגו'
נוטלין ונתנו להן מ"ה אמרו להן מפני מה אין א
בידינו מאבותינו שהבית הזה עתיד ליחרב שלא
יחזק בדברים הללו מוכיחין אותן לשבח שלא יצארו
ולא עוד אלא כשהיה אחד מהן נושא אשה ממקום
שלא יהו אומרים ממעשה פיתום הקמורת הן מתב
מה' ומישראל וז"ל ר' יוסי פעם אחת הייתי עומד
אבטינס אמרתי לי בני מאיזו משפחה את אמר לי
לפי שנתכונו לרבות כבודו ולמעט כבוד שמים
נחרבה שנתר ר"ע שח' לי שמעון בן לוגא מלטה ה
אבטינס וראיתי אותו שבעה וראיתי אותו ששחק
כבוד של בית אבא שנתמעט ולמה שהקתה אמר
לו בני הראהו לי אמר לי רבי מסורת בידי מאבותי
י וקא' א' משל בית אבטינס ומגילת סמנים בידו אמר

העדה

יד.

ו יו בני מעים יתירים שהוא מורה לזכיות
מדי: ונכסיו אצלו הסקיד בדקדקו: וזו: נעברה
עם נכסיו אל הסקיד לנחמו: וזה ראה להם
רשע: קול עברי: כחוסהו אחיותיו: ענף
אחזה עמה ועלשה: קרא גברא. אלה דמנן
קדימא בכל יום תורמין אל המזבח בקריאת
רשע מוח קריאת הגבר ששכרי הכרח ויטני
אל גימי כרח: אמרון ליה. רדית ר שילא
רס קרא התרגלו שהוא קרא גבר: איהן
בר פירגולא. בתמיה אלה עם אדם שהיה
איהן קריאת הגבר אלהם קרי: איהן
אל הפסוקות. וביה ציומא ויהיפ שגדלן
עני וכו'. אלה למנות עולין פריסנים ואלה
נקבל על עמלן למות פריסם על הצור שם
בדקון: וזה ליתמוע עם גדולי הדור. עם
יונין השמינין שבישראל: כסא דמנן מתן.
ר פ כהרס: וקריין לו כסא ראש. רשעין
בדקון: וברדיסון. וברדות: מן המטון:
ממסוקין מפניס: בתוך המטון ורודה מבחון
שם איהן המטון שמיני בממות' ר פדוסין
שם שומא למטון ועדיין הוא צלך כמין דפוסין
אלה המטון וכו' ויהי חלום בדבוק מבחון דפוסין

נוסחת הבבלי

(א) פתח ואמר קמיוןו
 וזהו שלל תמננה חלל
 ופתיחו לו וכו' וכו' (ב) ח"י
 אחא נעמה ימירה יהיה לו
 חמור (ג) חוקרן בן דל:
 (ד) תלכסדורא של גמירא
 כי ורדיקין לאו כי: (ה) בית
 גמרו ווי מסיקין לא התגור
 מנפסין כי וין ששמיט
 כי ולא רז לחזור כי לשב
 חמור לא תמנלח מעולם פן מקו
 דל דניין רז לא יחמור חסין
 הפסס היו אוכלין: (ה) שלחו
 תמימין ובידו כי וין ששמיט
 חמרי וזל לחזור דע
 כי מעולם לא יחל אה מוס
 שסיהים תמנחם לשון אלו עוד
 לא שבידו נפסין חמורא
 סוקקן עמה ע"מ שלל חמסם
 כי דלאו היו חמורין כי עינק
 ח"י (חמורין פלתי) ואחמורו לו
 נג של מו אחא ח"ל ממשפח
 של בית חמורין וכו' חמור
 כי ע"י שחמורין בקסא להרסו
 כבדסו ומעט כבדסו של מקוס
 עכשו חמור כדורס ומחרי
 כדור שמיט חמור כי:

הגהות הגר"א

[illegible]

גליון הש"ס

[א] עי' מוהר"א פ' ומדברי
התוס' מנחו' דף פט ע"א ד"ה
ושיערו מוכח כפי' הק"ע דקאי
על עובי הפתילה ודקות' ועי'
ירושלמי יומא' ועי' בת"י יומא'
טו ד"ה תן וצריטב"א שם:

יִרְהָא אִוְר הַשֵּׁל

1. יבא אליהו ואל יִחְרַשׁ אֶשׁ
לִפְנֵי תֹאכַל וּסְבִיבוּ שְׂעִירָה
מִצֹּד:
2. אֵל נֶעֱרַץ בְּסוֹד יִדְרִים
רָבָה וְנוֹרָא עַל כֵּל סְבִיבוּ
תְּהִלִּים פֹּט ח
3. כֹּל פֻּעַל לִי מְלַמֵּנִי וְסוֹד
רִשְׁעֵי לֵוִים רָעָה: מִשְׁלִי טו ד
4. כֹּל הַנֶּקֶמָה בְּשָׁמִי לִקְבוֹד
בְּרַמְתִּי יִצְרְתִּי אֶף עֲשִׂיתִי:
יִשְׁעִיהָ מִג ז
5. וְנִבְכְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי י
וְאֶחָד תִּשְׁכַּח וְהִיטֵם נִקְיִים מִי
וּמִיִּשְׂרָאֵל הִיטֵהָ הָאָרֶץ
הַזֹּאת לָכֵן לְאֻחֶזְקָה לִפְנֵי י
מְבֹרַךְ כֹּל כֵּב